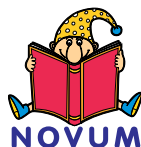

PANDA PETI

HÍVOGAT

AZ ISKOLA

**Mesék • mondókák • versek
nagy csoportosoknak**

Válogatta és összeállította:
BOZSIK ROZÁLIA LUCA

Szakmailag ellenőrizte:
Dr. GÖNCZÖL ANDREA
ELTE Tanító- és Óvóképző Kar adjunktusa

Illusztrációk:
TÉNYI KATALIN
ELEK LÍVIA

ISBN 978-615-6043-16-0

A kiadó a kiadói jogot fenntartja. A kiadó írásbeli hozzájárulása nélkül sem a teljes mű, sem annak része semmiféle formában nem sokszorosítható.

Kiadja a Novum Könyvklub Kft.

Kiadásért felel a kiadó ügyvezetője

Szerkesztő: Manxhuka Afrodita

Lektor: Gellér Tibor

Tördelés és nyomdai előkészítés: Soós Zsuzsanna

Nyomtatás és kötészet készült a Pannónia Nyomda Kft.-ben

Felelős vezető: Halász Gábor

ŐSZ – LEVEGŐ ŐSSZEL A TÁJ PIROS, SÁRGA...

Apa óvodás lesz

Öcsike már napok óta minden reggel nyafogott. Hogy ő még aludni szeretne, meg még hadd színezzon egy kicsit, meg ne ezt a zoknit kelljen fölvennie, és anya öltöztesse föl egészen, meg miért kell óvodába menni, legalább aludni ne kelljen az oviban, meg inkább menjük a nagymamához vagy Karcsi bácsiékhöz vagy anya dolgozójába, meg úgy egyáltalán. Se anya, se apa nem értette, mi lehet a baj, hiszen Öcsike régebben nagyon szeretett oviba járni. Csak mostanában nem.

Egyik reggel aztán Öcsi arra figyelt föl, hogy anya és apa már ébren van, s beszélgetnek, reggeliznek, de őt nem hívják. Nem keltik föl, nincs az ágya mellett az ovibamenős ruhája, viszont nincs ott a helyén a kis dinója, amit mindennap magával szokott vinni az oviba.

– Apa, hol a dinóm? – kérdezte apától, aki éppen bejött Öcsi szobájába.

– Dinócska ma velem jön oviba – mondta apa –, te csak aludj nyugodtan, amíg jólesik!

– Veled? – csodálkozott Öcsi. – Miért veled?

– Azért, mert ma én megyek oviba. Helyetted.

– És én mit csinállok?

– Te itthon leszel anyával, és azt csinálsz, amit akarsz – felelte apa, és már indult is dinóstól az oviba.

Öcsike egy darabig még heverészett az ágyán, de aztán megunt, fölkelt, kiment a konyhába anyához reggelizni. Reggeli után kérte anyát, hogy meséljen neki. De anya nem ért rá, mert nagyon sok írnivaló munkát hozott haza a dolgozójából, és azt kellett csinálnia. Öcsike rajzolgatott. Mutatta anyának, milyen szépre sikerült a vonat meg a nagy kék autó, de anya éppen csak rápillantott a rajzra, és már fordult is vissza a munkájához.

– Az óvó néni mindig mesél nekünk reggeli után... a rajzomat is mindig megnézi – dühöngött Öcsike –, te meg semmit... akkor legalább menjünk el sétálni!

– Mit mondtál, ne haragudj, most nem tudok rád figyelni! – mondta anya.

– Menjünk el sétálni!

– Sétálni, úgy érted, hogy menjünk el itthonról? Hát ma sajnos nem lehet, majd hétvégén elmegyünk, jó?

Öcsike szomorkodva ment vissza a szobájába, és arra gondolt, milyen jó lehet apának most az oviban, biztos nem unatkozik, mint ő itthon.

Ebéd utána anya nem mondta, hogy le kell feküdni aludni, és Öcsi nem is feküdt le. Legózott a szőnyegen. Közben arra gondolt, milyen jó lenne, ha itt lehetne Balázs, az oviban mindig vele szokott legógarázt építeni, így egyedül nem is volt olyan érdekes.

Legózás közben elálmosodott, lehasalt a szőnyegre, úgy épített, hason, míg végül elaludt. Arra ébredt, hogy apa lelkesedve meséli anyának, milyen jó volt az oviban. Délelőtt bábszínházban voltak, Micimackó kalandjait látták. Csuda vicces volt! A délutáni alvás után pedig Balázzsal építettek egy hatalmas garázt legóból, és az ebéd tejbegríz volt, és az óvó néni az ő, helyesebben az Öcsike dinójáról talált ki egy mesét, azt mondta el alvás előtt, és az nagyon izgalmas volt.

Öcsi odasomfordált apához.

– Apa... – kezdte volna.

– Ne is mondd, tudom! Te nem szeretsz oviba járni. De én igen! Holnap is én megyek, nyugodj meg – mondta apa.

– De én...

– Nagyon fontos viszont, hogy most segíts nekem, Öcsike! – vágott közbe megint apa. – Holnap rajzolni fogunk, és hát én... szóval én nem tudok olyan szépet rajzolni, mint te... és úgy gondoltam, hogy ha szépen megkérnélek, ...esetleg te most rajzolnál valamit, és én azt holnap elvinném... na, rendben, segítesz?

NAGYCSOPORTOSOK LETTÜNK

• (napszakok, napirend, tevékenységek)

És Öcsi rajzolt. Nem is egyet. Hármat. És mind a három nagyon szép lett.

– Apa, nem muszáj neked menni holnap, elmehetek ám én is – adta oda a rajzokat apának Öcsi.

– Nem, nem! Szó sem lehet róla. Én megyek! Soha ilyen jó dolgom nem volt, mint ott az oviban.

Ezentúl mindig én megyek! – mondta apa.

Reggel Öcsi korán felébredt. Az ovis ruhái most sem voltak odakészítve az ágya mellé. De Öcsi nem esett kétségbe, elővette őket a szekrényből, és nagyon gyorsan felöltözött. És teljesen egyedül. Aztán a hóna alá kapta a dinóját, elvette apa asztaláról a rajzait, és csak eztán ébresztette föl apát és anyát.

– Készen vagyok, mehetünk!

– Hát úgy látszik, mégsem én megyek ma az oviba! – sóhajtott mosolyogva apa. – Legalábbis óvodásként nem.

Öcsi egész nap olyan jól érezte magát az oviban, mint még soha. Hát még, amikor a rajzait ki-tűzte az óvó néni a falitáblára! Azokat is, amiket otthon rajzolt, meg azokat is, amelyeket az oviban, és csodájára járt mindenki, hogy milyen ügyes ez az Öcsike, milyen szépen tud rajzolni!

Öcsi azóta is szeret oviba járni, és amikor apa néha kéri, hadd mehessen ő az oviba, Öcsi mindig azt válaszolja:

– Jöhetsz, apa, de csak velem együtt!

Kovács Barbara

Ősz elején

(részlet)

Üres már a fecskefészek
Itt az eszterháj alatt,
Üres már a gólyafészek
Tetejében a kéménynek...
Vándor népe ott halad.

Ott a messzeség homályin,
Ott az égnek magasán,
Látom még, mint kis felhőket,
Vagy már nem is látom őket?
Csak úgy képzelem talán.

Elröpülnek, elröpülnek,
Tavasz s nyár vendégei,
És őket már nemsokára
A kertek s mezők virága
S a fák lombja követi. (...)

Petőfi Sándor

2. ŐSZI MEZŐ, ERDŐ... (termények, zöldségek, gyümölcsök)

Sötétben is fúj a szél

Sötétben is fúj a szél,
hosszú lába földig ér.
Eresz alatt kopogtat,
ne hajolj ki, megfoghat!

Esik eső, csepereg

Esik eső, csepereg,
sárga levél lepereg.
Feri, Teri felszedi,
kosárába begyűjti.

Népi mondókák

Érik a szőlő...

Érik a szőlő,
hajlik a vessző,
bodor a levele.

Két szegénylegény
szántani menne,
de nincsen kenyere.

Van vereshagyma
a tarisznyában,
keserű magában.

Szolgalegénynek,
hej, a szegénynek
de kevés vacsora.
Népköltés

Szüret

„Szüretelnek, énekelnek,
Láttál-e már ennél szebbet?
Dió, rigó, mogyoró,
Musttal telik kiskancsó.”

3. VIDÁM ŐSZI NAPOK (szüret, diószedés, gesztenye)

A szüret a szeptember végétől novemberig tartó időszak egyik legfontosabb eseménye. Az őszi szüretnek régi hagyományai vannak. Régen a család apraja-nagyja összegyűlt ilyenkor, és jó hangulatban, gyakran zeneszó mellett látott hozzá az érett szőlő begyűjtéséhez.

A szüret általában zajkeltéssel, pisztolydurrogatással vagy ostorpattogtató riogatással kezdődött. Ezt követően indulhatott a munka. A szedőlányok, asszonyok görbe késsel vagy metszőollóval vágta le a fürtök nyelét. Gyűjtőedénybe tették a fürtöket. Ez vidékenként változott. Lehetett vödör, kézi puttony, sajtár, szedőkosár stb. Amikor az edény megtelt, a szedő kiáltott a puttonyosnak, aki a hátára vette a régen fa-, ma már inkább alumíniumedényt, a puttonyt, begyűjtötte a szőlőt, s vitte a présházhoz. Préselés előtt összezúzták a szemeket, régen taposva, manapság darálóval. A présből édes szőlőlé, must csordult. Ezután kezdődhetett a borkészítés.

A szüret még ma is olyan eseménynek számít, amelyen összejönnek a rokonok, a barátok, a családtagok, s a közös munka mellett szórakoznak. A szüreti nap végét ünneplés, vacsora, táncos mulatság zárja.

A szőlőt nemcsak frissen szokás fogyasztani, hanem a vastagabb héjú fajtákból télire is eltehetnek. A szőlőfürtök téli tárolásának legrégebbi módja, amikor a legszebb fejeket, gerezdeket a vesszővel együtt vágják le. A venyigeszalakat aztán egyenként – vagy hatot-nyolcat egy csomóba kötözve –, szellős helyen felaggatják. Így tavaszig is eláll.

A szőlőből lekvárt is készítenek. Csak a fekete vagy kék színű, húsos bogyójú szőlő alkalmas erre a célra. Kelt tésztába, fánkba, rétesbe használják.